

V Českých Budějovicích 27. 1. 2025

Milí přátelé,

nacházíme se již v Jubilejním roce, který papež František zahájil 24. 12. 2024 večer otevřením Svaté brány v bazilice svatého Petra.

Každý biskup pak zahájil Svatý rok ve své diecézi v místní katedrále 29. prosince. Já jsem první vánoční víkend byla v Plzni, kde jsme měli v sobotu setkání zdislávek, a tak jsem zahájila Svatý rok v tamější katedrále sv. Bartoloměje. Někteří z vás ale určitě byli na slavnostní bohoslužbě s biskupem Vlastimilem v Českých Budějovicích. *Promýšleli jste už, co takový Svatý rok znamenal v historii a může znamenat pro Vás?* Při té slavnosti jsem si znovu uvědomila, že nejsem sama a nikdy jsem nebyla – Bůh, který se stal člověkem, je stále se mnou; a že chci být nositelem Boží naděje a Jeho lásky. A k tomu nás přímo papež František vybízí: máme hledat ztracenou naději a „rozsévat ji mezi neutěšenostmi naší doby a našeho světa“. „A neutěšeností je v naší době hodně – pomysleme na války, ostřelované děti, na bomby dopadající na školy a nemocnice,“ uvedl papež ve svém kázání při zahájení Svatého roku. Tak navázal na svoji bulu „Naděje neklame“, kterou vyhlásil tento Svatý rok. „Všichni doufáme. V srdci každého člověka se skrývá naděje jako touha po dobru a očekávání dobra, ač nevíme, co přinese druhý den. Nepředvídatelnost budoucnosti přece jen dává vzejít někdy protikladným pocitům: od důvěry po obavy, od vyrovnanosti po bezútěšnost, od jistoty po pochybnosti. Často se setkáváme s lidmi, kteří jsou skleslí, kteří do budoucnosti hledí skepticky a pesimisticky, jako kdyby jim nic nemohlo přinést štěstí. Kéž je Svatý rok pro všechny příležitostí k oživení naděje. Slovo Boží nám pomáhá nalézt pro to odůvodnění. Nechme se vést tím, co apoštol Pavel píše právě křesťanům v Římě. „Jestliže jsme ospravedlněni na základě víry, žijeme v pokoji s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista. Skrze něho totiž máme vírou přístup k této milosti a pevně v ní stojíme. Naše chloubka je také v tom, že máme naději dosáhnout slávy u Boha. [...] Naděje však neklame, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha Svatého, který nám byl dán“ (Řím 5,1-2.5).“

Řekli jste si už vlastně sami pro sebe, co je naděje? Možná budete se mnou souhlasit, že i když se toto slovo poměrně často používá, je docela obtížné říct přesné vysvětlení. Používáme jej často obecně a v různých souvislostech. Ale přesto, co pro Vás naděje znamená? Myslíte si, že se nějak ve vašem životě vnímání naděje a její potřeba proměňovaly?

Naději nelze zaměňovat s optimismem. Optimismus totiž klame, naděje však neklame, protože naděje je způsob, kterým vlastníme věci v budoucnosti. Papež

Pavel VI. řekl, že „Svět zachrání ten, kdo světu dá naději“. U dětí je naděje spojená s těšením – na dárky k Vánocům, na oslavu narozenin, na to, že jako rodina půjdou do kina apod. Naděje nás dělá šťastnými, protože věříme, že něco krásného přijde, i když to zatím nevidíme. U dospělých lidí a ve stáří se sice proměňuje předmět naděje a zajisté i její potřeba, víc také do ní zahrnujeme lidi kolem nás, ale často se jedná o naději lidskou. Např. student má naději, že tu zkoušku udělá, uchazeč o zaměstnání, že tu pozici dostane, nemocný, že léčba zabere... Boží naděje je jiná. Bůh těší lid tím, že probouzí Těšitele. To značí, že Boží naděje je vlastnění budoucích dober. Jde až za smrt. V tom je rozdíl mezi lidskou a Boží nadějí. Boží naděje v nás prohlubuje důvěru a trpělivost v naplnění Božích zaslíbení. Bůh se narodil jako člověk, žil náš život, procházel nesnáze lidského života, utrpeními, aby ukázal, že je Immanuel, tedy „Bůh s námi“. Právě proto již od začátku své historie byl Svatý rok zahajován večer před slavností Narození Páně. Křesťanské naději se musíme učit, osvojovat si ji. *Zamysleme se: Jaké dary jsem v životě od Boha obdržel? Co pro mě znamenalo, znamená, že „Bůh je Immanuel“, tedy s námi, respkt. se mnou“? Vzpomenete si na chvíle, kdy Vám právě naděje pomohla jít dál? Podělili jste se už o tyto životní zkušenosti se svými blízkými?*

„Naděje tvoří spolu s vírou a láskou trojici „božských ctností“, které vyjadřují podstatu křesťanského života (srov. 1 Kor 13,13; 1 Sol 1,3). V jejich nerozlučné jednotě je naděje tou, která věřícímu takřikajíc vštěpuje orientaci, určuje směr a cíl jeho existence. Proto apoštol Pavel vybízí: „V naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí“ (Řím 12,12). Ano, potřebujeme „překypovat nadějí“ (srov. Řím 15,13), abychom věrohodně a přitažlivě svědčili o víře a lásce, které si neseme v srdci. Kéž je naše víra radostná a láska plná nadšení.“

Kéž Vám Vaše víra pomáhá, abyste měli dost sil i v bolesti či osamocení se o sebe nebo i o druhé postarat, posloužit jim, na druhé se usmát, projevit jim přátelství, upřímně jim naslouchat, modlit se, zvláště za toho, kdo ztrácí naději, a rozjímat Písmo svaté.

Svatý rok je příležitostí, abychom s neskonale vděčností znovu objevili dar nového života, který jsme obdrželi ve křtu. Vy jste při svém stáří, jak zdůrazňuje papež František, nenahraditelní při předávání víry. Jste živou pamětí národa i rodiny a mladí lidé a děti potřebují mnohé slyšet od svých prarodičů. Nic nemůže nahradit osobní, přímé vyprávění člověka o celoživotní zkušenosti blízkosti s Bohem ve víře. V Jubilejním roce připravuje Diecézní centrum pro rodinu 12 katechezí o předávání víry prarodiči vnoučatům, které zveřejňujeme každý měsíc na www.prolidi.online. V lednu najdete témata: K čemu jsou mé sny? V čem je mé seniorství přínosem? V únoru: Darovaný čas není ztracený čas, ale získaný čas. Mimo to na Pastoračním středisku v rámci cyklu „Jak šel čas“ připravujeme informační listy o svatých rocích. Vše najdete na našem webu - obojí a ještě víc v hlavním menu v sekci Jubilejní rok.

S pozdravem a v myšlenkách i v modlitbě za Vás

Iva Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory
&

Otec Tomas van Zavrel

Příloha:

Svaté roky byly vždy spojovány s poutěmi, které vychází z tradice putovat na svatá místa spojená s Ježíšovým životem o něco později na místa spojená se svatým Pavlem a Petrem, a s plnomocnými odpustky.

Ve Svatém roce 2025 můžeme plnomocné odpustky čerpat pro sebe nebo pro duše v očistci, a to za obvyklých podmínek, mezi něž patří zřeknutí se náklonnosti ke hříchu, zpověď, přijetí Eucharistie a modlitba na úmysl Svatého otce. A dále vykonáním některého z níže uvedených skutků: putování na některé ze svatých míst, kde se poutníci zúčastní mše svaté nebo bohoslužby slova, liturgie hodin, křížové cesty, anebo odrecitují hymnus akathist či se zúčastní kající bohoslužby s individuální zpovědí. Také bude možné odpustky získat i prostřednictvím skutků lásky a pokání. Pamatováno je též na věřící, kteří se z vážných důvodů nebudou moci zúčastnit slavnostních obřadů, poutí ani zbožných návštěv.

Poutě napomáhají ke znovuobjevení víry a místa Boha v mém životě a také hodnoty ticha, námahy a toho, co je podstatné. Každý biskup pro tento rok ve své diecézi zvolil jubilejní poutní místa včetně katedrál, ta je počítána automaticky. V naší diecézi jsou tyto jubilejní poutní chrámy:

	Katedrála sv. Mikuláše		Poutní kostel Nejsvětější Trojice na Křemešníku
	Děkanský kostel sv. Jakuba v Prachaticích		Poutní kostel Jména Panny Marie na Lomci
	Děkanský kostel sv. Václava v Sušici		Poutní kostel Panny Marie Těšitelky na Dobré Vodě u Nových Hradů
	Bazilika Navštívení Panny Marie v Milevsku		Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Kájově